

Noah bygger et alter

Nøglevers: "Jeg sætter min regnbue i skyen, og den skal være et tegn på pagten mellem mig og jorden."

Første Mosebog 9:13

Udvalgte skrifter:

Første Mosebog 8:20-22; 9:8-17

I taknemmelighed over Guds forsyns udfrielse byggede Noa et alter. Der mindedes han den nye begyndelse på menneskehedens historie. Syndfloden havde udrenset den faldne race; kun den retfærdige Noa og hans familie overlevede. Herren havde set, "at menneskets ondskab var stor på jorden, og at alle tanker i hans hjerte til stadighed kun var onde". (1. Mosebog 6,5) Noah ofrede kun dyr, som han vidste var bibelsk rene. Han ønskede, at alt skulle være i orden fremover. Hans offer gav en beroligende aroma til Gud, som erklærede: "Jeg vil aldrig mere forbande jorden på grund af menneskeracen, selv om alt, hvad de tænker eller forestiller sig, er bøjet mod det onde fra barnsben.

Jeg vil aldrig mere ødelægge alt levende." Første Mosebog 8:21

Vi roser Noa for hans hjertes ønske om en ny start. Men vi bemærker også, at Guds vurdering af menneskeheden er, at "menneskets hjerte er ondt lige fra dets ungdom". Hvem er ikke blevet mobbet eller har mobbet andre på legepladsen som barn? Hvem har ikke lagt bånd på sine læber for ikke at tale ondt om andre? Få, om nogen.

Regnbuen demonstrerer Guds viden og visdom, som langt overgår menneskets fatteevne. "*Ex nihilo*" - ud af ingenting - er et udtryk, der ofte bruges i teologien til at beskrive det koncept, at Gud ud af ingenting skabte universet. Paulus bekræfter dette: "Ved tro forstår vi, at universet blev skabt ved Guds ord, så det, der ses, ikke blev skabt af det, der er synligt." Hebræerbrevet 11:3

Gud designede kompleksiteten i atomet, byggestenen i vores univers, og alle dets varianter. Vi forundres over den dybe tankegang, der gik forud for skabelsen. Tænk på vand, som er afgørende for alt liv. Ved at tilføje to brintatomer til et iltatom skabte vores Skaber et stof, der kan eksistere i flydende, gasformig og fast form. Is, den faste form, er lettere end flydende vand og flyder derfor. Virkningen af

denne egenskab, som Gud havde forudset, er, at det meste af planetens vand ellers ville forblive frosset året rundt. Vand samler sig også i skyer, som, selv om de vejer millioner af kilo, svæver yndefuldt over jorden og vander jorden nedenunder.

Når skyerne kaster deres dyrebare regn, skinner sollyset igennem. Vanddråber bryder lyset og adskiller det i forskellige bølgelængder, hvilket skaber billedet af regnbuen og dens smukke farver. Er det tilfældigt? Nej, bestemt ikke! Det er den almægtige Guds velplanlagte design. "Alle hans gerninger er kendt af Gud fra evighed af." (Apostlenes Gerninger 15:18) Regnbuer er et symbol på håb. Deres skønhed inspirerer os. Den bekræftede Noa i, at Gud aldrig mere ville lade en syndflod ødelægge jorden. Gud sagde: "Regnbuen skal være i skyen, og jeg vil se på den for at mindes den evige pagt mellem Gud og alle levende væsener af alt kød, der er på jorden." Det er for "evige slægter". Første Mosebog 9,16.12

Dette tilføjer endnu et lag af betydning for os. "Vi ser ifølge hans løfte frem til nye himle og en ny jord, hvor retfærdighed bor." (2 Peter 3:13) Det land, hvor retfærdigheden bor, er det land, vi beder om hver

dag: "Komme dit rige. Din vilje ske på jorden, som den sker i himlen." Matthæus 6:10